

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/896/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

279/2013. (X. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. november 8-án előterjesztett **panasza alapján** indult eljárást a 2013. október 9-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor. A Testület – figyelemmel a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására – az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. november 8-án elektronikus formabejelentőn terjesztette elő a panaszát, amelyet a Testület felhívására, határidőn belül 2012. november 26-án postai úton előterjesztett beadványában aláírásával is megerősített.

I.

A panaszos a beadványában előadta, hogy ügyvéd és az egyik ügyfelét, Sz. L.-t 2012. november 7-én a hajnali órákban előállították a M. városi Rendőrkapitányságra. Őt a terhelt felesége fogadta fel a férje védelmére. A panaszos először telefonon érdeklődött a kihallgatás okáról, de a rendőrök ezt megtagadták arra hivatkozással, hogy csak a meghatalmazás becsatolása után adhatnak információt, illetve telefonon keresztül akkor sem, csak személyesen.

A panaszos 6 óra 45 perckor érkezett meg a rendőrkapitányságra azért, hogy benyújtsa a meghatalmazását, felvilágosítást kérjen az ügyben és részt vegyen Sz. L. kihallgatásán. A portán a türelmét kérték, majd kb. 8 perc elteltével megjelent egy ismeretlen rendőr (nem

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

mutatkozott be) és megkérdezte, hogy a panaszos-e az a védő, aki az előállítási ügyben jött. A panaszos közölte, hogy ő más ügyben jött és meghatalmazást kíván csatolni. Az ismeretlen rendőr ezt követően eltűnt, a meghatalmazás átvétele miatt viszont senki sem ment le a portára, noha a panaszos kérésére többször is beszóltak a portáról az ügyeletre. Hosszas várakozás után ismét megjelent az ismeretlen rendőr, és megkérdezte, hogy a panaszos érkezett-e Sz. L. ügyében és hol a meghatalmazás. A panaszos közölte, hogy nála van, de a szabályos kitöltés érdekében szeretné tudni az ügyszámot. A rendőr közölte, hogy azt nem tudja fejből, de felmegy megnézni. A rendőr 7 óra 15 percre nem érkezett vissza, ezért a panaszos – a fagyoskodást megunva – a telefonszáma meghagyása mellett távozott az épületből. A panaszost 7 óra 55 percre nem hívta fel senki az ügyben. Ezt követően 8 órakor írásbeli beadványt készített, amelyhez csatolta a meghatalmazását. Ennek a benyújtása kb. 10 percet vett igénybe. Ezt követően beszélőt kért két ügyfele vonatkozásában, azonban ekkor jelezték neki, hogy Sz. L. vonatkozásában nincs megjelölve kapcsolattartóként. Ennek a tisztázása hosszas percekbe telt. A panaszos általános tapasztalata, hogy több napba telik a meghatalmazások átvétele után a kapcsolattartói minőség lejelentése, illetve olyan ügye is volt már, ahol már rég becsatolta a meghatalmazást, mégis a korábbi kirendelt védő szerepelt kapcsolattartóként. A panaszosnak tehát egyrészt az a panasza, hogy a rendőrök szándékosan hátráltatták a meghatalmazás átvételét, másrészt a kapcsolattartást akadályozták a késedelmes ügyintézással. E magatartások szerint egyrészt csorbítják a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 5. §-a szerinti védelemhez való jogot, másrészt a hivatali visszaélés bűncselekményének gyanúját is felvetik.

Mindezek alapján kérte a panaszos ügyének kivizsgálását, ugyanakkor nem járult hozzá ahhoz, hogy a Testület a panaszt további kivizsgálásra az eljárást fogantató szervhez áttegye.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Dr. B. F. r. alezredes 2013. január 14-én kelt átiratában előadta, hogy a panaszos 2012. november 7-én 6 óra 45 perckor történő személyes megjelenésekor a III. számú őrhelyen B. H. N. fegyveres biztonsági őr látott el szolgálatot. Az őr azonnal jelezte a panaszos megjelenését az ügyeleten szolgálatot teljesítő B. H. r. főtörzsr.-nak, aki telefonon értesítette, a forrónyomos szolgálati csoportot vezető D. J. r. őrnagyot, mivel tudomása volt arról, hogy az panaszos által megnevezett személyt a hajnali órákban a forrónyomos csoport állította elő bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt. Az ügyeletes így ekkor nem is vette fel a kapcsolatot a panaszossal. Későbbi időpontban D. J. r. őrnagy III. objektumnál történő első személyes megjelenését követően beszélt az ügyeletes a panaszossal, de csakis telefonon, mivel 3 esetben, kb. 5 perces időeltéréssel arrogánsan érdeklődött arról, hogy mikor kap már végre ügyiratszámot. Ezen esetekben udvariassan mindig türelmet kért a panaszostól D. J. r. őrnagy visszaérkezéséig.

A panaszostól 6 óra 45 perc és 7 óra 7 perc között valóban nem vették át a meghatalmazást, mivel az egy un. bianco, kitöltetlen ügyvédi irat volt, nem szerepelt rajta a meghatalmazó aláírása, így valójában meghatalmazásról nem is beszélhetünk. A panaszos a kért ügyszámot az adott időpontban azért nem kapta meg, mert mire erre sor került volna erre, távozott az épületből.

A panaszos – a törvényben előírt, szabályoknak megfelelően kitöltött meghatalmazással – 2012. november 8-án 8 óra körüli időpontban ismételten megjelent a kapitányságon, és azt követően kb. 8 óra 20 perckor átvették tőle a megfelelően kitöltött meghatalmazás, amin ekkor már ott volt a Sz. L. feleségének a névaláírása, mint meghatalmazóé. A fentiek miatt a panaszos visszahívása oka fogyottá vált.

A panaszos engedélyt kapott ellenőrzés nélküli beszélőre, a fogdánál ezen célra kialakított helyiségben. V. A. védencével kb. 40 perces beszélgetést folytatott, s ezt követően 9 óra 15 perctől 9 óra 47 percig Sz. L.-lrel beszélt.

D. J. r. őrnagy személyesen felvette a kapcsolatot a panaszossal 2012. november 8-án, mivel B. H. r. ftzls. az ügyeletről részére jelezte, hogy Sz. L. előállítottal kapcsolatban érdeklődik a panaszos. A r. őrnagy ezt követően ment le irodájából a III. számú objektumhoz, ahol a panaszosnál egy kitöltetlen ún. bianco meghatalmazás volt, melyen csakis az előállított neve szerepelt. Tájékoztatta az ügyvédet, hogy nem ő fogja foganatosítani a nyomozati cselekményeket, illetve közölte, hogy a nála lévő kitöltetlen meghatalmazás nem szabályos kéri azt szabályosan kitöltve átadni. Az ügyvéd kérésére elmondta, hogy fejből a pontos bűnügyi számot nem tudja, ezért az irodájába felmegy és azt megtekinti, majd közli a panaszossal. Mivel azonnalos szolgálatot teljesítő parancsnokként egyéb feladatokat is el kellett látnia a r. őrnagynak, így kb. 10 perc elteltével került sor arra, hogy az ügyszámmal megjelenjen a földszinten, de addigra a panaszos távozott. a r. őrnagy tájékoztatta a Lopási Alosztály vezetőjét K. Zs. r. alezredest a történetekről, és részletes jelentést készített. Az ügyvéd telefonszámát az ügy előadójának vezetőjén keresztül továbbította.

Sz. L. védőjeként a panaszos hivatalosan az első gyanúsított kihallgatás során, melyen jelen is volt 2012. november 8-án 13 óra 55 perckor lett jegyzőkönyvezve, regisztrálva, de a becsatolt meghatalmazás, annak elvételét követően azonnal az iktatott bűnügyben került elhelyezésre, és onnantól gyakorolhatta védői jogait, amit meg is tett (ügyvédi beszélő).

A r. alezredes álláspontja szerint helytelenül és nem a törvényeknek megfelelően járt el a panaszos akkor, amikor ún. bianco meghatalmazással kísérelt meg bejutni az előállított személyhez, abból a célból, hogy azt vele meghatalmazóként aláírassa, és ezáltal ügymond ráerőltesse, védelmének általa történő ellátását. Az elmúlt időszakban több alkalommal fordult elő, hogy egyes ügyvédek megkísérelték ezen helytelen gyakorlat alkalmazását kapitányságon. Mint a konkrét ügyből is látható, a gyanúsított az első kihallgatást követően - az összefoglaló jelentésben leírt okok miatt - vissza is vonta az ügyvéd úr meghatalmazását.

2) K. Zs. r. alezredes a 2013. január 9-én kelt összefoglaló jelentésében előadta, hogy 2012. november 16-án 13 óra 53 perckor J. J. távbeszélőn arról tett bejelentést, hogy idős édesanyja sérelmére trükkös lopás módszerével bűncselekményt követtek el. Az ügyben azonnalos intézkedésként helyszíni szemle megtartására és adatgyűjtésre került sor, majd az ügyben nyomozást rendeltek el. Az adatgyűjtés során megállapítást nyert, hogy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható egyik személy Sz. L.

Nevezett személy elfogása, valamint tárgyi bizonyítási eszközök felkutatása céljából az éppen szolgálatban lévő azonnalos intézkedéseket foganatosító csoport tagjai a r. alezredes utasítására 2012. november 7-én 3 óra 45 perckor megjelentek Sz. L. bejelentett lakáscímén. A férfit előállították a M. városi Rendőrkapitányságra, majd 5 órakor az előállító helyiségben

helyezték el. Sz. L. kihallgatása és az ügyben elvégzendő további nyomozási cselekmények foganatosítása nem a szolgálatban lévő azonnalos intézkedést foganatosító csoport tagjainak volt feladata, hanem a Lopási Alosztály vezetője által kijelölt előadóé, akinek a munkaideje 2012. november 7-én 8 órakor kezdődött.

A panaszos B. H. r. ftzls. ügyeletes feljegyzése szerint 6 óra 50 perckor érkezett a kapitányság bejáratához, ahol az objektumőrrel közölte, hogy ő az előállított Sz. L. ügyvédje. Az objektumőr értesítette az ügyeleteset, aki telefonon felszólta az épület harmadik emeletén tartózkodó és az előállítást foganatosító D. J. r. őrgy.-nak, aki ezek után lement a portához. Ott beszélt a panaszossal, azonban a meghatalmazást nem állt módjában tőle átvenni, mivel azon csak az előállított személy neve szerepelt, meghatalmazó nem, valamint arról is tájékoztatta a lehetőségekhez képest, hogy Sz. L. miért került előállításra, illetve, hogy a kihallgatására csak a későbbiek folyamán fog sor kerülni. Arról is tájékoztatta, hogy azt nem ő fogja foganatosítani. Megjegyzi a r. alezredes, hogy mivel a panaszos még nem volt az előállított személy meghatalmazott védője, részére semmilyen tájékoztatást nem volt szükséges adni. Ekkor a panaszos egy ügyszámot kért a r. őrnagytól, aki mivel ezt fejből nem tudta visszament az irodájába majd az ügyiratszám ismeretében ismét lement a bejáratához, azonban a panaszos időközben 7 óra 7 perckor távozott az épületből. A közben eltelt idő alatt a panaszos végig arrogánsan viselkedett, az ügyeleteset több alkalommal telefonon zaklatta, illetve feljelentéssel fenyegetőzött, és a rendőrséget sértő kijelentéseket tett.

A panaszos panaszában előadta, hogy a meghatalmazás szabályszerű kitöltése érdekében kérte az ügyszámot, mely azon jelenleg sem szerepel, és nem is az volt az akadálya a meghatalmazása benyújtásának. Arra vonatkozóan pedig, hogy az panaszos mennyit fagyoskodott 17 perces várakozása során, a r. alezredes megjegyzi, hogy nyugodtan helyet foglalhatott volna a fűtött ügyfélváróban.

Ezt követően az ügyiratot a 7 óra 30 perckor kezdődő eligazításon kiszignálták a Bűnügyi Osztályra, majd ezen belül a Lopási Alosztályra, ahol megtörtént az RZS NEO rendszerbe történő rögzítése, és az előadónak H. J. r. törm.-nek történő kiosztása, aki megkezdte az ügy tanulmányozását a Sz. L. kihallgatásának foganatosítása érdekében.

Mielőtt azonban a panaszos kérésének megfelelően értesíthette volna őt az előadó, a panaszos ismételten megjelent a kapitányságon, ahol benyújtotta a már meghatalmazói aláírással is ellátott ügyvédi meghatalmazást, a panaszlevelével együtt, melyben a kora reggeli intézkedést sérelmezi, és ami később a Testület részére megküldött panaszában is szerepel. A panaszos ekkor részletes tájékoztatást is kapott az ügyről a r. alezredestől.

Ezt követően az „előállítottak kiadásának nyilvántartása” szerint a panaszos 9 óra 15 perctől 9 óra 47 percig ellenőrzés nélkül beszélhetett Sz. L. védencével.

Megjegyzi a r. alezredes, hogy amennyiben a panaszos elmondása szerint 8 óra után érkezett meg az épületbe, majd 10 perccel várakozott a meghatalmazás átvételére (ami a r. alezredes egyéb elfoglaltságom miatt lehetséges), majd ezt követően kb. 40 perccel beszélt a másik ügyfelével V. A.-val, akkor sokat nem várakozhatott, ha már 9 óra 15 órakor Sz. L.-lel beszélt.

Az ügy előadója, H. J. r. törm. Sz. L. kihallgatását 14 órára ütemezte, erről a panaszost távbeszélőn tájékoztatták, és azon meg is jelent. Sz. L.-t az előállító helyiségből 13 óra 55 perckor hozták fel a 323 sz. irodába, addig sem az ügy előadója, sem pedig más nyomozó nem érintkezett vele. Az irodában a panaszos a r. alezredes előtt és H. J. előtt közölte, hogy most már minden rendben van a panaszát tekintsek tárgytalannak, reggel egy kicsit ideges volt.

Sz. L. gyanúsítottkénti kihallgatása során a vallomástételt megtagadta és a gyanúsítás ellen panasszal élt. A jegyzőkönyv aláírását követően a panaszos jelenlétében Sz. L.-el közölte a r. alezredes a törvényhelyekre való hivatkozással, hogy vele szemben az előzetes letartóztatás feltételei fenn állnak, ezért őrizetbe vételére fog sor kerülni, melyet a jelenlévő panaszos tudomásul vett, majd távozott. Ekkor Sz. L. közölte az ügy előadójával, hogy ő vallomást kíván tenni, és a panaszos meghatalmazását visszamondja, mert őt a bűntársai küldték és nem az ő, hanem azok érdekeit képviseli. Sz. L. ezt írásban is kinyilvánította, majd kirendelt védő előtt őszinte beismerő és társaira nézve is terhelő vallomást tett.

A fent leírtak alapján a r. alezredes álláspontja szerint semmilyen formában nem sérült sem a gyanúsított, sem a védelem joga, az ügyben dolgozók mindenben a törvények előírásainak megfelelően jártak el.

A r. alezredes véleménye szerint a panaszos a rendőrség közreműködését véli abba, hogy ezen ügyből kizárták, és ezt kudarcként élte meg, valamint a személyét sértő támadásnak értékelte, ezért küldte el a minden valóság alapot nélkülöző panaszlevelét a Testület részére, amikor is már nem volt a gyanúsított védője.

3) A rendőrség megküldte a panaszos által csatolt meghatalmazást, amin ügyszám nincs feltüntetve, meghatalmazóként pedig a panaszos felesége írta alá.

4) A gyanúsított ki hallgatásról 2012. november 7-én készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a kihallgatás 14 órától 14 óra 15 percig tartott. A panaszos a gyanúsítás ellen panaszt tett, vallomást nem kívánt tenni.

5) Az előállítottak kiadási nyilvántartása szerint Sz. L.-t 9 óra 15 perckor ügyvédi beszélőre kiadták és 9 óra 47 perckor vitték vissza.

6) B. H. r. ftzls. 2012. november 7-én kelt feljegyzésében előadta, hogy 7 óra 5 perckor a M. városi Rendőrkapitányság bejáratától betelefonált a panaszos, aki állítása szerint az aznap előállított Sz. Sz. ügyvédje. Telefonba közölte a r. ftzls.-sal, hogy panasszal kíván élni a rendőrség ellen, mivel már 20 perce vár és nem intézik az ügyét, így sérülnek a védelem és az ő jogai. Közölte azt is, hogy a rendőr írjon feljegyzést, mivel ennek az ügynek még lesz folytatása.

A panaszos a kapitányság bejáratához 6 óra 50 perckor érkezett. A fegyveres objektumőr telefonon szólt az ügyeletre. Az ügyeletről értesítették D. J. r. őrnagy a forrónyomos rendőrök vezetőjét, aki előállította Sz. Sz.-ts. A r. őrnagy azt válaszolta, hogy lemegy beszélni a bejárat kapuhoz beszélni a rendőrrel. A panaszos az eltelt 15 percben 3 alkalommal is betelefonált az ügyeletre, hogy még hány órát kell várnia.

Az utolsó telefonhívása után 7 óra 7 perc körüli időben B. H. N. fegyveres biztonsági őr értesítette a r. ftzls-t, hogy a panaszos kérte, írja fel a telefonszámát, mert elmegy és az ügyészségen feljelenteni „az összes tetves rendőrt, feljelenti ezt a kócerájt.” Ha hajlandóak a rendőrök felhívni akkor lehet, hogy nem jelent fel senkit, de most azonnal megy az ügyészségre. A jelentés itt rögzítette a telefonszámot.

7) D. J. r. őrnagy hivatalos feljegyzésében előadta, hogy a panaszos 2011. november 7-én 6 óra 55 perckor jelent meg a M. városi Rendőrkapitányságon és a korábban előállított Sz. Sz. jogi képviseletét kívánta ellátni. A kapitányság előterében a panaszos közölte r. őrnaggyal, hogy Sz. Sz. előállított személlyel kíván beszélni. Az őrnagy ezért kérte a panaszost, hogy csatoljon be ügyvédi meghatalmazást, azonban a panaszos egy átlátszó tasakban lévő negyed íves papírt mutatott, mely nem volt kitöltve, ezért közölte vele, hogy a hatóság részére szabályosan kitöltött ügyvédi meghatalmazást adjon át.

Ezt követően a r. őrnagy közölte továbbá a panaszossal, hogy Sz. Sz.-t bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt állították elő, a kihallgatása még nem kezdődött el, így a fogva tartott jogai semmilyen módon nem sérültek, és nem is sérülhettek. Közölte az is, hogy a kihallgatást nem ő fogja foganatosítani, de arról információja nincs, hogy ki fogja kihallgatni Sz. Sz-t. Ezt követően megkérte a panaszost, hogy a reggeli időpontra tekintettel várakozzon pár percet, hogy tájékoztathassa a kihallgatás menetéről - mivel arról pontos információja nem volt, hogy azt a nappali szolgálatban lévő forrányomos rendőrök, vagy a szakvonalas nyomozók fogják foganatosítani.

A panaszos a meghatalmazás kitöltéséhez kérte az ügy ideiglenes számát, ekkor közölte a r. őrnagy azt is vele, hogy azt nem tudja fejből, de ezzel kapcsolatban is a türelmét kérte azért, hogy utána nézhessen. A reggeli átadás-átvétel miatt körülbelül 10 perc múlva ért a r. őrnagy a kapitányság bejáratához, de addigra a panaszos már távozott.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részének vizsgálatára a hatásköre.

A panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-, csomag-, jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendőrség nyomozó hatóságként végzett tevékenységét a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) rendelkezései szabályozzák. A rendőrség mint nyomozó hatóság a büntetőeljárás során az egyes eljárási cselekmények fogantatási módjáról a fenti jogszabály keretei között (saját hatáskörben) dönt. A rendőrség nyomozató hatóságként büntetőeljárásban fogantatott cselekményei felett a Be. alapján az ügyészség gyakorol felügyeletet.

A fentiekből következik, hogy a Testület hatáskörhiány miatt nem jogosult vizsgálni a panaszos azon kifogásait, amelyek arra vonatkoztak, hogy a meghatalmazásának átvételével való késlekedés miatt, illetve a kapcsolattartási jogosultságának átvezetésével való késlekedés miatt sérült a védence védelemhez való joga.

A Testület a panasz fenti részei tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

2) Ugyanakkor a Testület vizsgálta, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga sérült-e amiatt, hogy a rendőrök álláspontja szerint indokolatlanul váratták a rendőrkapitányságon. Ennek kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat teszi:

A rendőri jelentések szerint a panaszos 2012. november 7-én 6 óra 50 perckor jelent meg a M. városi Rendőrkapitányságon. A fegyveres őr azonnal jelezte ezt az ügyeletes tisztnak, aki telefonon értesítette a forrányomos szolgálati vezetőt, D. J. r. őrnagyot. Az őrnagy a bejáratnál beszélt panaszossal, azonban a meghatalmazást nem állt módjában tőle átvenni, mivel azon csak az előállított személy neve szerepelt, meghatalmazó nem, valamint arról is tájékoztatta a lehetőségekhez képest, hogy Sz. L. miért került előállításra, illetve, hogy a kihallgatására csak a későbbiek folyamán fog sor kerülni. Ekkor a panaszos egy ügyszámot kért a r. őrnagytól, aki mivel ezt fejből nem tudta, visszament az irodájába, majd kb. 10 perc elteltével az ügyiratszám ismeretében ismét lement a bejáratához, azonban a panaszos időközben 7 óra 7 perckor távozott az épületből. A közben eltelt idő alatt a panaszos végig arrogánsan viselkedett, az ügyeleteset három alkalommal telefonon zaklatta, illetve feljelentéssel fenyegetőzött, és a rendőrséget sértő kijelentéseket tett. A panaszos utolsó alkalommal 7 óra 5 perckor hívta fel az ügyeletes tiszteket, a fegyveres őr pedig 7 óra 7 perckor értesítette az ügyeleteset, hogy távozott a panaszos a telefonszámának meghagyása mellett. 8 óra után a panaszos ismét megjelent a kapitányságon és ekkor már szabályszerű meghatalmazást érkeztetett.

A vizsgálata során az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel a Testület.

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

A rendőrök segítségnyújtási és tájékoztatási kötelezettségét az Rtv. 24. §-a rendezi. Eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

Az arányosság követelményét pedig az Rtv. 15. §-a szabályozza akként, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Jelen esetben az iratokból és a panaszosi előadásból kitűnik, hogy a panaszos mindösszesen kb. 20-30 percet töltött a rendőrkapitányságon, ami alatt a megérkezésétől 8-10 percen belül lement hozzá a forrányomos rendőrök vezetője, és tájékoztatta arról, hogy Sz. Sz-t bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt állították elő, illetve hogy a gyanúsított kihallgatásra csak később kerül sor. A panaszos ezt követően az ügyszámot akarta megtudakolni, ami miatt a r. őrnagy felment az irodába. Azonban amire kb. 10 perc elteltével a r. őrnagy visszatért, a panaszos már elhagyta a kapitányság épületét. A panaszosi és a rendőri előadás atekeintetben eltér, hogy a panaszos 7 óra 7 perckor, vagy 15 perckor távozott. Ugyanakkor az megállapítható, hogy amennyiben a panaszosi előadást fogadjuk is el, akkor is legfeljebb összesen 30 percet töltött a kapitányságon a panaszos, amelyből kb. 10 percet várt a r. őrnagy visszaérkezésére.

A Testület álláspontja szerint ez a várakozási idő nem volt olyan mértékű, amely megalapozná a rendőri mulasztás megállapítását, és ami a panaszosi oldalon alkalmas lett volna jogsérelem okozására.

A fentiek alapján tehát a Testület álláspontja szerint a várakozási idő hossza miatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

V.

A Testület álláspontja szerint a várakozási idő nem volt olyan mértékű, ami megalapozná a rendőri mulasztás megállapítását, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a kifogásolt esemény kapcsán.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az intézkedést fogatosító rendőri szervhez való áttétel ellen előzetesen tiltakozott, a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az eljárást megszüntette.

Budapest, 2013. október 9.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET